

II. Na to hobroscheńe same.

Ja zartu popajžony běch,
 We hmerschi řchen řgubjony;
 Mě nož a žen řchisćcžajřho grěch,
 W kotremž běch narožony,
 A ře řchym dřyměj řazerach,
 Šam řebe pomoz řnamožach,
 Won zeřego mě hobda.

To Bogu žěřcho ř ģutřchobe
 Až ja běch tak řřajony;
 Won togdla řřchěřcho pomgajř mě,
 Ař ja běch řchen řpuřchěžony;
 Wofřchžojřku řwoju ģutřchobu
 Mě žakofřnemu wotamřnu,
 Nejlepřřche na mřno řřožy.

Amen.

Ša dajřcho nam ģlědajřch:

I. Na togo hobrosćhezego.

Ten nejwofřebnejřřchy ģugbař togo hobrosćheńa jo ten řřchoji
 Bog, a wofřebńe ten řwěty Duch.

Ten řřchoji Bog běřcho ten řamy, řotargž řych žyži,
 a mřajř nimi tež řych piřma-ģuzonych a řarisearow, řota-
 rež řesusa řromofřachu a řpytowachu, hobrosćisć řřchěřřcho.
 Won jo ten řamy, řotaremuž ten řatř togo hobrosćheńa
 we tom řwětem piřme přřhipiřany ģorđujo. Wot Boga
 togo Wofřřa žějo řesus (řan. 6, 44): „Nicht řnamožo
 řu mřno přřisć, nejoli, až jogo ten Wofřř řřchegńo;“ a
 wot ře řamego žějo řesus (Matth. 23, 37) ř řerusalemu:
 „Kař žestto řom ja řřchěř řwoje žiřři řřromaziřř, rowno: